

lingsmænd, gaa efter min Mening i den Retning, at man ikke vil forhandle paa Basis af Kjøbenhavns Befæstning; saaledes har jeg forstaaet det. Der fremkom en Gang en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Langeland, at det var uværdigt af forhandle med denne Krigsminister; saaledes blev det citeret siden, men det er ikke rigtigt. Det var ikke det ærede Medlems Udtalelse; det var paa Grundlag af Befæstningen; saaledes opfattede jeg det ærede Medlem, og jeg tror ikke, at jeg citerer ham urigtig. Alle de Udtalelser, der ere fremkomne vedrørende Befæstningen, gaa i den Retning, at man ikke vil forhandle paa Grundlag af Befæstningen, men vil tage dette Reformforslag og lade det komme til Behandling, saaledes ere alle disse Udtalelser faldne, naar undtages de, der kom frem fra den ærede sidste Taler (Sungersen), det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (N. C. Christensen). Jeg forstaar ikke rigtig den Slutning, hvortil det ærede Medlem fra Hjørring (Sungersen) kom. Jeg synes, at i Følge hans Udtalelser maatte han komme til den Slutning, at han vilde være med til at sende Lovforslaget i Udvalg, for at man igennem dette kunde komme til at fremsætte sine Krav og vise, hvad man i Virkeligheden vil gaa med til. Ikke heller forstod jeg rigtig den stærke Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, lige saa lidt som jeg forstod den mildere Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem fra Langeland, som jeg siden skal komme til. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds udtalte saaledes, at den, der af Hjertet mener, at vi skulle gaa til en Forøgelse af de militære Udgifter, maa stemme for Lovforslagets Overgang til anden Behandling; men den, der har en anden Mening, maa stemme imod. Jeg forstaar ikke, at man, hvis man vil en Forøgelse af de militære Udgifter, da skal stemme for Sagens Overgang til anden Behandling, men at man, hvis man ikke nærer det Ønske, skal stemme imod Overgangen. De Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosson), som indledede denne Forhandling, gik jo i Hovedtrækkene ud paa to Ting. Det ene er, at man ikke vil forhandle paa Basis af Kjøbenhavns Befæstning, men vil tage den ud af Loven, og det andet er, at man fordrer en Nedsættelse af de militære Udgifter. Det gør jeg ogsaa. I disse to Hovedpunkter er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te

Valgkreds, og jeg mener, at vi ikke vilde være i Overensstemmelse med vort Standpunkt over for saadanne Forhold tidligere, hvis vi nu ikke sendte denne Sag til Udvalg, og der er ingen, der har givet et bedre Bevis derfor end det ærede Medlem fra Langeland. Jeg skal saaledes erindre om, at man i 1889—90 havde en Sag, der kan stilles analogisk med denne, nemlig om Middegrundsførtet. Den Gang gik Regeringen efter min Mening en ukonstitutionel Vej, men med Hensyn til, hvad der vedrører dette Forslag, hvad der er Kernen deri, mener jeg, at Regeringen er gaaet en konstitutionel Vej; om den vil vedblive dermed, er et andet Spørgsmaal, det ligger jo ikke for i Øjeblikket. Det er imidlertid vor Opgave, saaledes som det ogsaa er udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, at gøre vort til, at Spørgsmaalet bliver løst ad konstitutionel Vej, men jeg maa udtrykkelig her fremhæve, uden at man gaar ind paa noget, der vedrører Kjøbenhavns Befæstning, og saaledes, at man gaar til en Nedsættelse af de militære Udgifter. I Samlingen 1889—90 var der jo fremsat et Forslag om Middegrundsførtet. Det blev taget tilbage af Regeringen, og Forslaget kom op paa Finansloven, og under Finanslovens Behandling blev der ført en meget indgaaende Debat om dette Forslag, og det ærede Medlem spillede en fremtrædende Rolle ved denne Forhandling og fremkom med vægtige Udtalelser i den Henseende, som jeg vil minde ham om. Det ærede Medlem sagde, at det ikke var ham om at gøre, om man kunde styde fra dette Ført eller ikke, det var ham ligegyldigt, for ham kom det kun an paa det konstitutionelle Spørgsmaal, at naar Regeringen havde taget Forslaget tilbage og sat det over paa Finansloven, man saa kunde vente, at det vilde blive taget provisorisk. Det ærede Medlem udtalte sig da blandt andet saaledes — jeg skal blot oplæse et Stykke, som jeg haaber med den ærede Formands Tilladelse — det ærede Medlem udtalte sig saaledes under Finanslovens 3ie Behandling i Aaret 1889—90, Spalte 4651: „Jeg ved ikke, om det Ført kan styde fjendtlige Skibe i Søen, men jeg er ganske overbevist om, at dette Forslag fra Regeringens Side er beregnet paa at styde Forhandlingspolitikken i Søen, og derom vil jeg sige, at det skal efter min Mening ikke lykkes Regeringen. Det vilde være nemt for den høje Regering, om den nu ved en saadan ret henryndslos — som jeg vel tør kalde det — Udfærd som denne kunde forhindre os i at forhandle her i Tinget. Jeg tror, intet vilde